Hääd pärnakad ja külalised.

Ka president on inimene, kes töösõitude tõttu peatub aegajalt – või pigem sageli – hotellides. Ja võite olla kindlad, et president on nõudlik klient. Sel põhjusel on mul tore seista siin renoveeritud Pärnu Rannahotelli trepil, sest midagi head on taaskord korda tehtud. Pealegi on Eesti presidendid juba sõja-eelsest ajast siin majas ikka külalisteks olnud.

Üks isiklik vahemärkus. Lapsepõlves, mis minul mõõdus Atlandi ookeani teisel kaldal New Jersey's, lehitsesin korduvalt Eesti pildiraamatuid. Ja ikka vaatasin Pärnu Rannahotelli fotot. Siis tundus see hotell olevat palju suurem, aga tõsi, mina ise olin ju ka palju väiksem.

Ligi 80 aastata tagasi esimest korda avatud Pärnu Rannahotell on üks ilusamaid hotelle üldse. Funktsionalistliku arhitektuuri suurepärane näide, arhitektideks Olev Siinmaa ja Anton Soans. Seda me kõik ju teame. Nagu oleme lugenud sedagi, et pärast esimest hotelli-aega ja enne uuesti hotellini jõudmist tegutses siin majas tööliste puhkekodu, Saksa sõjaväe puhkekodu, tööliste ja kolhoosnike sanatoorium.

See kõik on sama hüplik nagu Eesti 20. sajandi ajalugu. Ja nii nagu Eesti jäi kestma kõigi võõrvõimude kiuste, jäi püsti ka Pärnu Rannahotell. Et sisearhitekt Pille Lausmäe saaks tuua Siinmaa-aegse interjööri kaasaega, mis andis Rannahotellile kui Pärnu ühele olulisele tunnusmärgile väärilise lihvi.

Seejuures väärib tunnustust ettevõtja Toomas Sildmäe – valgustatud kapitalist – püsivuse eest Rannahotelli edendada ja samuti siinne linnavõim, kes Pärnu käekäigule hoogu lükkab. Pärnu on ilus ja see teeb rõõmu.

Olen kindel, et see kõik kasvatab Pärnu tuntust kaugemalgi ning toob siia järjest rohkem turiste, olgu Eestist või välismaalt.

Soovin teile kõigile toredat suve ja Pärnu Rannahotelli inimestele töökat suve, mis aitab ehk rahulikuma talveaja üle elada. Ja siis tuleb uus suvi, ikka koos Pärnu Rannahotelliga.

Tänan.